

İkinci Bahar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Ekim 2015

Yatıya kalan düşlerimin kırılğanlığında kestim bileklerimi en derinden. Çakıl taşlarından yatak yapmıştım o akşamüstü üzerinde sırttan varsıl bedenler: ne dişi ne erkek.

Hünkârbeğendiymi annemin en sevdiği yemek ama hep nefret ettim patlıcandan. Çekirdeklerinden asla haz etmedim ve pelte olmuş göğüslerine yaslar ken başımı muzip düşesin. Kim mi? Ne siz sorun ne ben söyleyeyim. Sahip olduğumuz tek akrabamız. Gerçi pek görünmez ortalarda ama...

Yeni boşandı kocasından: O adi o şerefsiz... Neyse bozmasam ağzımı iyi olur. Hem günah da!

Ama çok da kızgınım. Aldattı karısını o melun adam hem de en yakın arkadaşıyla! O p...in egosunun kımıltıları nasıl da duyulmakta bunca uzaklığa rağmen.

Bizim de elimiz armut toplamıyor. Göğüs gerdik hep birlikte o ihanete ve neticede eve aldık muzip düşesi. Kadının gidecek yeri olsa neyse de. Yatak döşek yattı günlerce ama ne aksırık ne tıksırık. Tanısını yerleştirdi muhterem doktor: "Depresyondasınız muhterem hanımefendi."

Günlerce ağladı bizimki. Feryat fıgan meğer ne severmiş kocasını: Hint keneviri. Ne mi? O kart zampananın kodlanmış tezahürü bizim evde. Adam resmen bağımlılık yapmış.

Doktor tembihledi giderken: "Aman ha gözünüzü ayırmayın. Neme lazım, intihar riski var ona göre."

"Ölseydim de görmeseydim bu günleri" diyor da başka şey demiyor. İsmi ni yeniden kodladık bizimkinin: "Depresif düşes."

Bütün aynaları kaldırdı annem zahir başından ayrılmıyor bizimki ve yana yakıla ağlıyor. Hele ki gece oldu mu.

"Kızım bilmiyor musun gece aynaya bakılmaz." dedi mi annem: "Yok be teyzem asıl uğursuz olan benim. Bak şu halime. Gül gibi kızdım ona vardığımda. Saçlarım beyazladı hem bak nasıl da yağlandım" deyip deyip ağlamakta garibim. Etmedi beddua da kalmadı bizim enişteye. Bir de nasıl iştahı açıldı, sormayın gitsin.

"Yesin yesin de büyüsün" dedi doktor on gün sonra kontrole geldiğinde.

"Bak, hanım kızım" dedi beni çekip kenara.

"Çıksın sık sık dışarı. Çıkın siz de beraber. Çıkın çıkın gelin ona göre.(yok, yok bunu söyleyen doktor değildi. Bizimkinin tiryakisi olduğu evlilik programının sunucusu artık diline nasıl pelesenk yapmışsa.) Neyse, ne diyordum..."

"On gün sonra gelirim yine" deyip viziteyi cebine koymasıyla çekti gitti bizim çıtkırıldım soyguncu doktor.

"Sende büyü var kızım" dedi annem bir ara sıvazlar ken sırtını depresif düşesin.

"Yok be teyzem sadece uyukum var benim" deyip çekildi yine odasına. O odaya kapandı biz içimize. Doktor zaten aileden biri oldu o da ayrı mesele.

On gün yirmi gün, derken sabahın köründe uyandık daha doğrusu uyandırıldık:

"Hayırdır" demeye kalmadan daldı bizimki yatak odasına:

"Ah ah neler oldu bilseniz. Aradı benimki. Çok pişmanmış. Evime dönüyorum ben. Hem içim geçti sizin

yanınızda. Aklıma gelmişken yatak da hiç rahat değil. Doğru dürüst uyuyamadım bile.”

“Eh be seni nankör” dese de annem yine razı gelmedi:”Ne yani, hepsini sineye mi çekeceksin”

“Erkektir, aldatır. Ama bakın anladı kıymetimi. Hem sizin ev de pek küçükmüş. Afakanlar bastı. Ben çıkıyorum” demesiyle bağırmaya başladı annem:”Seni nankör seni! Koca budalası” demesine kalmadı ki annem o hala söyleniyor kendi kendine:”Yiğidim, erkeğim.” Velhasıl döndü sırtını, bavulunu toplamaya gitti odasına.

“Şunun aldığı ilaçlardan ben de mi alsam” dediğini duyar duymaz annemin salya sümük ağlamaya başladım.

“Çok özleyeceğim onu”

“Saçmalama” dedi annem.

Gidiş o gidiş. Akıl mı kaldı bizde. Adama haber vermeyi unuttuk ve damladı on gün sonra bizim müzmin doktor.

“Nerede bizim çatlak?” demedi tabii ki.

“Yoksa canına kıydı da bana mı söylemiyorsunuz?”

“O iyi” dedi annem:”Lakin...”

“Söyle hanım. Ağzında geveleyip durma.”

Sonunda patladı annem:”Bizi soydun soğana çevirdin seni gidi doktor bozuntusu.”

Lakin bu, doktoru son görüşümüz değildi daha doğrusu bir daha karşılaşacağımıza hiç ihtimal vermesek de...

Olaydan birkaç gün sonra yine sabahın körü bu sefer kapının vurulmasıyla uyandırıldık. Baktık ki elinde nikâh davetiyesi çıkıp gelmiş bizim ilk ve tek akrabamız.

“Kız, depresif hayırdır yoksa rüyada mı gördün bizi?”

“Yarın nikâhım var teyzem. Bakın bakın neler olacak.”

“Akıllanmayacaksın sen değil mi?”

Adettendir aldık cumhuriyet altınımızı gittik nikâha. Biz damadı(Hint keneviri) ararken kimi görsek beğenirsiniz?

“Aa, doktor bey siz de mi davetlisiniz nikâha? Hiç haberimiz yoktu daha doğrusu beklemezdik.”

Adamın; “Onca hukukumuz var” demesiyle pür-neşe göründü bizim kart gelin. Aman Allahım, ağzı kulaklarında. Demez mi:”Tanıştırayım, müstakbel kocam.”